

DECIZIA nr. 10 din 2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, investită cu soluționarea contestațiilor conform titlului IX, cap.2, art. 209 din O.G. nr. 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. înregistrată la DGFP Tulcea sub nr., asupra contestației formulată de **I.X** împotriva Deciziei de impunere nr. pentru suma de **lei** reprezentând TVA respinsă la rambursare și împotriva Raportului de inspecție fiscală parțială nr..2012.

Contestația este semnată de titularul dreptului procesual, poartă amprenta ștampilei **I.X** și a fost depusă la D.G.F.P. Tulcea sub nr. în termenul legal. Fiind respectate prevederile art.206 și 207 pct. (1) din O.G. nr. 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se trece la soluționarea pe fond a contestației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Petenta, I.X cu sediul în jud. Tulcea, identificată prin CUI atribut fiscal RO, înregistrată la Oficiul Registrul Comerțului Tulcea sub nr., prin contestația înregistrată la D.G.F.P Tulcea sub nr., contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. prin care a fost stabilită de plată suma de **lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

În acest sens petenta susține că, organul de control nu a acceptat la deducere TVA în sumă de lei aferentă facturilor nr. și emise de SC SRL prin care s-au facturat lucrări de împrăștiat îngrășăminte, neluându-se în considerare prevederile art. 134² privind "exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii", cât și prevederile art. 145 și art. 48 din legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Petenta menționează că prestările de servicii au fost efectuate de SC SRL, în baza unei comenzi și că, organul de control eronat a dedus că dacă deține o mașină de împrăștiat îngrășăminte, ar fi trebuit să execute această operațiune cu utilajul său.

Petenta motivează că: "folosind MA propriu și tractorul de capacitate mare care să o antreneze în operațiunea specifică, riscam să distrug culturile pentru că roțile tractorului sunt mai late decât intervalele dintre rânduri. Pentru a nu distruge culturile precizate mai sus, respectiv nerealizarea producției estimate și implicit a veniturilor aferente, într-un an secetos în care producția agricolă a fost destul de compromisă, am achiziționat serviciile unui alt furnizor, care deține utilaje adecvate operațiunilor specific culturilor de lucernă și porumb. "

II. Organul fiscal din cadrul DGFP Tulcea - Activitatea de Inspecție Fiscală- urmare inspecției fiscale parțiale în baza decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare înregistrat la Administrația Finanțelor Publice Baia sub nr. în cuantum de lei, a respins la rambursare I.X, TVA în sumă de **lei**.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a susținerilor societății petente cât și a actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este investită să se pronunțe dacă prin Decizia de impunere nr., organele de inspecție fiscală din cadrul AIF

Tulcea, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice au stabilit în conformitate cu prevederile legale, TVA respinsă la rambursare I.X în sumă de lei.

În fapt, organele fiscale din cadrul DGFP Tulcea- Activitatea de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, au efectuat inspecția fiscală parțială privind modul de determinare, înregistrare și declarare a TVA în baza decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare înregistrat la Administrația Finanțelor Publice sub nr., aferent lunii octombrie 2012 în cuantum de lei.

Verificarea s-a efectuat pentru perioada 07.2012 - 10.2012.

Inspecția fiscală s-a finalizat prin raportul de inspecție fiscală parțială nr., în baza căruia s-a emis decizia de impunere cu nr. prin care s-a stabilit TVA respinsă la rambursare în sumă de lei .

În urma verificării, s-au constatat următoarele:

Pentru perioada 07.2012 - 10.2012 echipa de inspecție fiscală a stabilit diferența de TVA în sumă de lei care provine în urma neacceptării la deducere a lucrărilor MA (lucrări de împrăștiat îngrășăminte) din facturile nr. și, lucrări facturate de SC SRL - Contribuabilul deține mașina de împrăștiat îngrășăminte seria 24077 achiziționată în luna octombrie 2010, astfel că împrăștiatul îngrășămintelor se putea efectua cu utilajul propriu pentru suprafața de ha însământată cu lucernă și suprafața de ha însământată cu porumb.

Petenta a încălcat astfel prevederile art. 145 alin. (2), din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma soluționării decontului de TVA cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative, în cuantum de lei, aferent lunii octombrie 2012, organele de inspecție fiscală, au stabilit că I.X, are drept la rambursare pentru suma de lei și resping la rambursare TVA în sumă de lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile OG 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală republicată; HG 1050 /2004, Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și HG 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la TVA-ul deductibil în sumă de lei aferent lucrărilor de împrăștiat îngrășăminte sunt aplicabile prevederile **art. 145, alin. (2)** din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare care precizează :

“ Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...] Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, **dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:**

a) operațiuni taxabile; [...] ”

De asemenea, prevederile art. 146, alin (1), lit. a) din actul normativ menționat mai sus, referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, arată că:

“ (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său , să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155, alin.(5); [...].

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, se constată că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate este condiționat de utilizarea acestora “ *în folosul operațiunilor sale taxabile* “. Cu alte cuvinte orice persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să

deducă taxa aferentă bunurilor care i-au fost livrate, respectiv prestațiilor de servicii care i-au fost efectuate , cu condiția de a justifica că acele bunuri sau servicii sunt destinate a fi utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr., rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă lucrărilor de împrăștiat îngrășăminte conform facturilor nr. și, emise de SC SRL.

Conform P.V. nr., organele de inspecție fiscală au efectuat o cecetare la sediul operatorului economic din loc. , jud. Tulcea în vederea verificării faptice a mijloacelor fixe cât și a stocurilor de produse , unde au constatat că I.X deține Mașină împrăștiat îngrășăminte seria 24077, achiziționată în anul 2010, cât și tractor John Deere tip 8245 R , seria identificare achiziționat în anul 2010. Aceste utilaje agricole dețin fișele mijloacelor fixe, fiind înregistrate în evidența contabilă cât și în Registrul inventar.

Urmare acestei constatări, organul de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere pentru TVA în sumă de lei provenită din facturile nr. și, emise de SC SRL -, pentru lucrări de împrăștiat îngrășăminte.

Afirmația petentei potrivit căreia “ folosind MA propriu și tractorul de capacitate mare care să o antreneze în operațiunea specifică, riscam să distrug culturile pentru că roțile tractorului sunt mai late decât intervalele dintre rânduri Pentru a nu distrug culturile precizate mai sus,[.....] am achiziționat serviciile unui alt furnizor, care deține utilaje adecvate operațiunilor specific culturilor de lucernă și porumb “ **nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât:**

Conform art. 213 alin (1) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(...)Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de **documentele existente la dosarul cauzei**”.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin (1) din același act normativ :

”(1)Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

d) dovezile pe care se întemeiază (...);”

Potrivit art. 65 alin (1) din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare :

“(1)Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Petenta anexează la dosarul contestației formularele de comandă pentru lucrările efectuate și 2 Procese verbale de recepție a lucrărilor, încheiate între SC SRL și I.X, însă nu depune documente din care să rezulte că lucrările efectuate de SC SRL au fost efectuate cu alte tipuri de utilaje, având alte caracteristici, față de cele deținute de I.X, (alt tip de tractor cât și altfel de mașină de împrăștiat îngrășăminte).

Având în vedere faptul că petenta nu prezintă documente justificative, sau motivații de natură să modifice rezultatul inspecției fiscale, menținem în totalitate constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la TVA în sumă de lei.

2. Referitor la contestația formulată de I.X împotriva **Raportului de inspecție fiscală nr.** se rețin următoarele:

În fapt prin contestația formulată, I.X contestă Raportul de inspecție fiscală nr. întocmit de către inspectorii din cadrul AIF Tulcea, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere.

În drept O.G 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, prevede:

ART. 85 *Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat*

(1) *Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:*

a) *prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);*

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86 *Decizia de impunere*

(1) *Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.*

ART. 87 *Forma și conținutul deciziei de impunere*

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.

ART. 109 *Raportul privind rezultatul inspecției fiscale*

(1) *Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.*

(2) *Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.*

(3) *Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:*

a) *deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;*

b) *deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.*

(4) *Deciziile prevăzute la alin. (3) se comunică în termen de 30 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.*

Conform HG 1050 /2004 pct.:

106.1. *Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.*

106.2. *La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.*

106.3. *Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.*

106.4. *Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*

Competența de soluționare conferită de art.205 din O.G 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală este limitată astfel:

“Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac*

și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

Având în vedere că, în raportul pe care societatea petentă îl contestă au fost prezentate constatările inspecției fiscale, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. , conform dispozițiilor legale citate mai sus în temeiul Titlului IX din O.G 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Tulcea se va pronunța asupra deciziei ce a fost emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 42413/14.12.2012.

În condițiile în care Decizia de impunere nr. este titlu de creanță care devine executoriu, acesta fiind opozabil petentei și fiind cel care produce efecte față de petentă și nu Raportul de inspecție fiscală nr., în care sunt doar consemnate constatările inspecției fiscale , pentru acest capăt de cerere privind contestația formulată de I.X împotriva Raportului de inspecție fiscală nr., aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.216 din OG 92/ 2003 R privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Art.1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de I.X , privind suma de lei reprezentând TVA respinsă la rambursare, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..

Art.2. Respingerea ca inadmisibilă a contestației, formulată de I.X, împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.

Art.3. Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării, la Tribunalul Tulcea - secția contencios administrativ, în condițiile prevăzute de lege.

DIRECTOR EXECUTIV